

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про громадянство України

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 13, ст.65)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 2508-IV від 05.04.2005, ВВР, 2005, № 20, ст.277
№ 2663-IV від 16.06.2005, ВВР, 2005, № 30, ст.408
№ 1014-V від 11.05.2007, ВВР, 2007, № 33, ст.442
№ 3575-VI від 05.07.2011, ВВР, 2012, № 12-13, ст.77
№ 4652-VI від 13.04.2012, ВВР, 2013, № 21, ст.208
№ 5459-VI від 16.10.2012, ВВР, 2013, № 48, ст.682
№ 5492-VI від 20.11.2012, ВВР, 2013, № 51, ст.716
№ 957-VIII від 28.01.2016, ВВР, 2016, № 9, ст.93
№ 2704-VIII від 25.04.2019, ВВР, 2019, № 21, ст.81
№ 2743-VIII від 06.06.2019, ВВР, 2019, № 26, ст.107
№ 1941-IX від 14.12.2021
№ 2153-IX від 24.03.2022
№ 2863-IX від 12.01.2023}

{У тексті Закону слово "усиновитель" в усіх відмінках і числах замінено словом "усиновлювач" у відповідному відмінку і числі; слова "дипломатичні представництва та консульські установи України", "дипломатичних представництв чи консульських установ України" у всіх відмінках замінено словами "посольства та консульські установи України" у відповідному відмінку згідно із Законом № 1941-IX від 14.12.2021}

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає правовий зміст громадянства України, підстави і порядок його набуття та припинення, повноваження органів державної влади, що беруть участь у вирішенні питань громадянства України, порядок оскарження рішень з питань громадянства, дій чи бездіяльності органів державної влади, їх посадових і службових осіб.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

громадянство України - правовий зв'язок між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках;

особа - фізична особа;

громадянин України - особа, яка набула громадянство України в порядку, передбаченому законами України та міжнародними договорами України;

іноземець - особа, яка не перебуває в громадянстві України і є громадянином (підданим) іншої держави або держав;

особа без громадянства - особа, яку жодна держава відповідно до свого законодавства не вважає своїм громадянином;

законні представники - батьки, усиновлювачі, батьки-вихователі, прийомні батьки, опікуни, піклувальники, представники закладів, які виконують обов'язки опікунів і піклувальників;

{Абзац сьомий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2663-IV від 16.06.2005, № 1941-IX від 14.12.2021}

дитина - особа віком до 18 років;

реєстрація громадянства України - внесення запису про набуття особою громадянства України спеціально уповноваженим на те органом у відповідні облікові документи;

проживання на території України на законних підставах - проживання в Україні іноземця чи особи без громадянства, які мають у паспорті громадянина колишнього СРСР зразка 1974 року відмітку про постійну чи тимчасову прописку на території України або зареєстрували на території України свій національний паспорт, або мають посвідку на постійне чи тимчасове проживання на території України, або мають військовий квиток, виданий іноземцю чи особі без громадянства, які в установленому порядку уклали контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України, Державній спеціальній службі транспорту або Національній гвардії України, або мають посвідчення біженця чи документ, що підтверджує надання притулку в Україні;

{Абзац десятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2743-VIII від 06.06.2019; в редакції Закону № 1941-IX від 14.12.2021; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2863-IX від 12.01.2023}

безперервне проживання на території України - проживання в Україні особи, якщо її

органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління державних органів, в обсязі інформації про особу та/або документів, пов'язаних з провадженням за заявами і поданнями з питань громадянства України, а також звертатися із запитом до уповноважених органів інших держав, міжнародних організацій.

{Статтю 25 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 1941-IX від 14.12.2021}

{Стаття 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2663-IV від 16.06.2005}

Розділ V

ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ З ПИТАНЬ ГРОМАДЯНСТВА, ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ПОСАДОВИХ І СЛУЖБОВИХ ОСІБ

Стаття 26. Оскарження рішень з питань громадянства

Рішення з питань громадянства можуть бути оскаржені у встановленому законом порядку до суду.

{Стаття 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

Стаття 27. Оскарження дій та бездіяльності посадових і службових осіб, які порушують порядок розгляду справ про громадянство

Дії та бездіяльність посадових і службових осіб, які порушують порядок та строки розгляду справ про громадянство і виконання рішень з питань громадянства, можуть бути оскаржені у судовому та адміністративному порядку.

Стаття 28. Порядок оскарження рішень з питань громадянства, дій та бездіяльності посадових і службових осіб особами, які постійно проживають за кордоном

Особи, які постійно проживають за кордоном, оскаржують неправомірні дії чи бездіяльність посадових осіб посольств та консульських установ України у встановленому законом порядку до суду.

Стаття 29. Відповідальність посадових і службових осіб за порушення законодавства про громадянство

Посадові і службові особи, які порушили цей Закон, несуть відповідальність у порядку, передбаченому законами України.

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. З набранням чинності цим Законом втрачають чинність:

Закон України "Про громадянство України" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 50, ст. 701; 1993 р., № 14, ст. 121; 1994 р., № 33, ст. 299, № 43, ст. 390; 1997 р., № 23, ст. 169; 2000 р., № 25, ст. 198);

Постанова Верховної Ради України "Про порядок введення в дію Закону України "Про громадянство України" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 50, ст. 702);

Постанова Верховної Ради України "Про порядок застосування статті 5 Закону України "Про громадянство України" щодо військовослужбовців" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 51, ст. 450).

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

4. Рекомендувати Президенту України привести свої акти у відповідність з цим Законом.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ
18 січня 2001 року
№ 2235-III

Про громадянство України
Закон України від 18.01.2001 № 2235-III
Редакція від 05.02.2023, підстава — [2863-IX](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/2235-14>

Законодавство України
станом на 13.03.2023
чинний

2235-14

Публікації документа

- Урядовий кур'єр від 01.03.2001 — № 39
- Голос України від 06.03.2001 — № 42
- Офіційний вісник України від 16.03.2001 — 2001 р., № 9, стор. 1, стаття 342, код акта 17913/2001
- Відомості Верховної Ради України від 30.03.2001 — 2001 р., № 13, стаття 65